

Bài Bốn

Sách Phi-líp—Kinh Nghiệm Christ Bằng Cách Nhận Ngài Như Là Mọi Sự

Kinh Thánh: Phil. 1:19-21; 2:5; 3:8-9, 13-14, 20-21; 4:8, 11-13

:

I. Chúng ta cần nhận Christ như là nếp sống của chúng ta—Phil. 1:21:

- A. Đời sống của Phao-lô là sống Christ; ông không sống kinh luật nhưng sống Christ, không được tìm thấy trong kinh luật nhưng được tìm thấy trong Christ (3:9).
- B. Ông đã sống Christ vì Christ sống trong ông (Ga. 2:20); ông và Christ có một sự sống và một nếp sống; họ sống với nhau như một thân vị.
- C. Kinh nghiệm bình thường về Christ là sống Ngài, và sống Ngài là lúc nào cũng tôn đại Ngài, bất kể hoàn cảnh thế nào.

II. Chúng ta cần nhận Christ như là sự biểu lộ của chúng ta—Phil. 1:19-20:

- A. Trong sự chịu khổ của vị sứ đồ trong thân thể, Đấng Christ được tôn đại, tức là được tỏ ra hay được công bố là vĩ đại (không giới hạn), được tôn cao và được tán dương.
- B. Những nỗi khổ của vị sứ đồ tạo cơ hội cho ông biểu lộ Christ trong sự vĩ đại vô hạn của Ngài.
- C. Tôn đại Christ trong bất cứ hoàn cảnh nào là kinh nghiệm Ngài với sự vui hưởng cao nhất.

III. Chúng ta cần nhận tâm trí của Christ như là tâm trí của chúng ta—Phil. 2:5:

- A. *Hãy để cho tâm trí này ở trong anh em* cũng có thể dịch là “hãy nghĩ điều này trong anh em”; *điều này* nói đến việc coi [người khác] trong câu 3 và sự quan tâm trong câu 4.
- B. Loại suy nghĩ này, loại tâm trí này, cũng đã ở trong Christ khi Ngài tự làm cho Minh trống không, lấy hình thể của một nô lệ, và tự hạ mình xuống, được tìm thấy trong mạo dạng như một người—cc. 7-8.
- C. Để có một tâm trí như vậy, đòi hỏi chúng ta phải là một với Christ trong các phần bề trong của Ngài (1:8); để kinh nghiệm Christ, chúng ta cần là một với Ngài đến mức độ này, tức là trong cảm xúc dịu dàng bên trong của Ngài và trong suy nghĩ của Ngài—đc. Xuất. 21:1-6.

IV. Chúng ta cần nhận Christ như là sự công chính được-sống-ra của chúng ta—Phil. 3:9:

- A. Vào lúc cải đạo, Phao-lô được chuyển dời từ kinh luật và tôn giáo cũ của ông vào trong Christ và trở thành “một người trong Christ”—2 Cô. 12:2.
- B. Trong sự kinh nghiệm Christ, Phao-lô được người khác tìm thấy là một người trong Christ, ông không có sự công chính do giữ kinh luật nhưng có sự công chính đến từ Đức Chúa Trời do đức tin trong Christ, là chính Christ được sống ra từ ông để được biểu lộ như là sự công chính—Phil.3:9.

- C. Điều này ban cho Phao-lô chức vụ của sự công chính, là việc sống ra và sự biểu lộ đích thực về Christ—2 Cô. 3:9.

V. Chúng ta cần xem sự hiểu biết Christ là quý tội bực—Phil. 3:8:

- A. Sự tuyệt diệu của việc hiểu biết Christ xuất phát từ sự tuyệt diệu của Thân vị Ngài—đc. 1 Phi. 1:8; 2:7a.
- B. Khi Đức Chúa Trời khai thị Đấng Christ cho Phao-lô (Ga. 1:15-16), ông thấy rằng sự tuyệt diệu, tính siêu việt, tính quý giá tuyệt đỉnh, giá trị vô song của Đấng Christ vượt xa sự tuyệt diệu của kinh luật.
- C. Sự hiểu biết của Phao-lô về Đấng Christ dẫn đến sự tuyệt diệu của việc hiểu biết Christ; vì điều này, ông không những xem kinh luật và tôn giáo được lập theo kinh luật là mất mà còn xem mọi sự đều là mất.

VI. Chúng ta cần nhận Christ như là mục tiêu của chúng ta—Phil. 3:13-14:

- A. Mục tiêu của Phao-lô là vui hưởng và đạt được Christ cách trọn vẹn nhất.
- B. Để đạt được Christ đến mức trọn vẹn nhất, Phao-lô không chỉ từ bỏ những kinh nghiệm của ông trong Do Thái giáo mà còn không nản nã trong những kinh nghiệm quá khứ về Christ; nếu không quên mà còn nản nã trong những kinh nghiệm quá khứ của chúng ta cho dù chúng là thật, chúng ta sẽ bị ngăn trở trong việc theo đuổi Christ xa hơn.
- C. Phao-lô cứ bươn thẳng tới đích để giựt giải là sự vui hưởng Christ đến cực điểm trong Vương quốc ngàn năm như là phần thưởng cho những người chạy đua đắc thắng trong cuộc đua Tân Ước—1 Cô. 9:24-27.

VII. Chúng ta cần nhận Christ là những mỹ đức của chúng ta—Phil. 4:8:

- A. Vui mừng trong Chúa (c. 4) là bí quyết để có những mỹ đức tuyệt hảo được liệt kê trong các câu 5 đến 9.
- B. Đức Chúa Trời của sự bình an là nguồn của tất cả những mỹ đức được nói đến trong câu 8; qua việc chúng ta tương giao với Ngài và có Ngài ở với chúng ta, tất cả những mỹ đức này sẽ lộ ra trong đời sống chúng ta.

VIII. Chúng ta cần nhận Christ như là quyền năng của chúng ta—c. 13:

- A. Phao-lô là một người trong Christ (2 Cô. 12:2), và ông khao khát được người khác tìm thấy trong Christ; bây giờ ông công bố rằng ông có thể làm được mọi sự trong Ngài, tức chính Christ là Đấng làm cho ông mạnh mẽ.
- B. Đây là lời kết luận bao hàm tất cả về kinh nghiệm Christ của Phao-lô; đây là cách nói đảo lại lời của Chúa trong Giăng 15:5 về mối quan hệ hữu cơ của chúng ta với Ngài, “Ngoài Ta các ngươi không thể làm chi được”.
- C. Từ Hi Lạp cho *làm cho mạnh mẽ* có nghĩa là “*làm cho năng động ở bên trong*”; Đấng Christ ở trong chúng ta (Côl. 1:27), và Ngài làm chúng ta mạnh mẽ, làm chúng ta năng động từ bên trong, không phải từ bên ngoài; bởi sự làm cho mạnh mẽ bên trong như vậy, Phao-lô mới có thể làm mọi sự trong Christ.

IX. Chúng ta cần nhận Christ như là bí quyết của chúng ta—Phil. 4:11-12:

- A. *Tôi đã học được bí quyết* theo nghĩa đen có nghĩa là “Tôi đã được thọ giáo”; phép ẩn dụ ở đây nói đến việc một người được thọ giáo vào một hội kín bằng sự chỉ dẫn theo những nguyên tắc sơ đẳng của hội.

- B. Sau khi tin Đấng Christ, Phao-lô được thọ giáo vào trong Đấng Christ và Thân thể Đấng Christ.
- C. Sau đó, ông học được bí quyết làm thế nào để nhận Christ làm sự sống, làm thế nào để sống Christ, làm thế nào để tôn đại Christ, làm thế nào để đạt được Christ, và làm thế nào để có nếp sống Hội thánh, tất cả những điều này là những nguyên tắc sơ đẳng.

X. Chúng ta cần nhận Christ như là sự trông đợi của chúng ta—3:20-21:

- A. Sự biến hóa thân thể chúng ta là sự tổng kết chung cuộc về sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời; trong sự cứu rỗi của Ngài, trước hết Đức Chúa Trời tái sinh linh chúng ta (Gi. 3:6), bây giờ đang biến đổi hồn chúng ta (La. 12:2) và cuối cùng, sẽ biến hóa thân thể chúng ta khi Ngài trở lại để vinh hóa các thánh đồ Ngài (8:30), làm chúng ta giống như Christ trong cả ba phần của bản thể mình.
- B. Vì chúng ta đang trông đợi Con Đức Chúa Trời từ trời đến nên tương lai của chúng ta tập trung vào Ngài—1 Tê. 1:10.
- C. Đời sống chúng ta công bố rằng chúng ta không có hi vọng trên đất này và không có phần định tích cực trong thời đại này, hi vọng của chúng ta là Chúa sắp đến, Đấng là phần định đời đời của chúng ta.
- D. Điều này chi phối, giữ vững và gìn giữ đời sống Cơ Đốc của chúng ta vì nếp sống Hội thánh.